

Чрез кмета на община Варна
ДО Административен съд – Варна (АдСВ)

Ж А Л Б А

От

Арх. Калина Тодорова Павлова

Улица ”

гр. Варна, тел. 0899 229006

От

Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията

представявано от инж. Юлиан Чолаков, Бул. ”Владислав Варненчик” № 133,
бл.40, вх.А, ап.43, п.код 9004 гр. Варна, тел. 0888 491445

СРЕЩУ

Заповедта, с която кметът е назначил за главен архитект на Община Варна
арх. Петър Йорданов след провеждането на конкурс за длъжността

УВАЖАЕМИ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ,

Повод за настоящата жалба е издаването от преназначения отличник от конкурса за главен архитект на Община Варна на пет „срамежливи” разрешения за строеж (РС) на хотели по крайбрежието на Морската градина, обявени на публиката след изтичането на срока за тяхното обжалване, т.е при пълно игнориране на обществения интерес и обществените нагласи не само в гр. Варна, но и в цялата страна.

Жалбата е базирана на данните за участието в конкурсната комисия на лица, които са заинтересувани от избирането на единия и неизбирането на другия от двамата кандидати, което поражда основателни съмнения за злоупотреба с тайната на въпросите за теста и опорочаването на конкурса. Отделен е въпросът, че толерираният и от органа по назначаването кандидат е изпълнявал близо година функцията на главен архитект пробно, т.е. в нарушение на чл.5 ал.2 от ЗУТ, от което може да настъпят обществени вреди в непредсказуем размер, ако съдът приеме за нищожни административните актове, издадени от него по време на изпитателния му срок.

Съгласно чл.10д ал.2 от Закона за държавния служител (ЗДСл), преценката на конкурсната комисия и класирането на кандидатите не подлежат на съдебен контрол. Затова в адм. дело № 855 /2010 г. на АдСВ е оспорена заповедта на кмета, с която е определен съставът на конкурсната комисия. Съдът е приел, че тази заповед също е „част от процедурата по издаване на заповед за назначаване на държавен служител по служебно проваотношение”, поради което няма самостоятелно значение, не представлява индивидуален административен акт (ИАА) по смисъла на чл.21, ал.1-5 от АПК и не подлежи на самостоятелен съдебен контрол за законосъобразност.

Ето защо с настоящата жалба оспорваме крайния административен акт, а именно заповедта за назначаване на главния архитект, с която не разполагаме и която не ни е съобщавана, поради което срокът за обжалването ѝ следва да се приеме за спазен. Срокът следва да се приеме за спазен и на основание чл.149 ал.5 от АПК.

Като доказателство за правен интерес на първия жалбоподател представяме фотокопие от писмо с изх.№ РД-10-94-К (76) от 29.03.2010 г., с което кметът е отхвърлил Възражението на арх. Калина Павлова вх.№ РД-10-94-К (76) от 22.03.2010 г. Тя има правен интерес да оспорва назначението на друго лице на длъжността, тъй като е участвала в конкурса и не е била назначена. Съгласно чл.124 ал.1 от ЗДСл, споровете по възникване на служебното проваотношение могат да бъдат отнесени пред съда.

Разпоредбата на чл.10д ал.2 от ЗДСл изключва съдебния контрол само по отношение на преценката на конкурсната комисия и класирането на кандидатите, но не и по отношение на акта за назначаването на един от тях. Такава е и съдебната практика - например решението по адм.д. 4306 /2005г. на ВАС.

По отношение на втория жалбоподател правният интерес е налице, тъй като оптимизирането на конкурсната процедура с оглед ограничаването на възможностите за корупционна намеса при назначаването на висши държавни служители и длъжностни лица на ръководни и отговорни позиции в общинските администрации попада изцяло в предмета на дейност на СОПА, тъй като именно борбата с корупцията е една от основните цели на сдружението. В тази връзка заостряме вниманието, че изключвайки съдебния контрол, чл.10д ал.2 от ЗДСл улеснява и фокусира опитите за корупционен натиск именно върху преценката на конкурсната комисия и класирането на кандидатите.

Съгласно ТР №2 от 12.02.2010 г. на ОС на колегиите на ВАС, съсловните (браншовите) организации и другите юридически лица с нестопанска цел могат да оспорват подзаконовни нормативни актове при наличието на правен интерес, обоснован от предмета на дейност и целите, за които са създадени. *Per argumentum a fortiori*, щом това се отнася за оспорваните нормативни актове, то още повече се отнася и за оспорваните индивидуални административни актове (ИАА).

Относно фактическите и правни основания за незаконосъобразност:

Заповедта се оспорва на основание **чл.146 т.3, 4 и 1 от АПК.**

1. Нарушен е чл.33 във връзка с чл.10 от АПК. Имало е основания за отвод на членове на конкурсната комисия, които не са се отвели. Един от тях е арх. Георги Минчев, председател на КАБ, РК Варна. Според собствените му думи, той е имал и продължава да има към участник в конкурса лично отношение, пораждащо основателно съмнение в неговото безпристрастие. Арх. Георги Минчев е потвърдил личното си отношение в обстойно интервю за VLASTTA.COM, където заявява следното: *„Аз не одобрявам нейното поведение. Говори за нисък морал.“*, *„Тя, точно в един такъв момент вместо да стои от другата страна на барикадата, иска да влезе като бацил в общината, за да разстрои съвсем работата.“*, *„Когато тя тръгна да си излиза й казах, че за мен нейното явяване на конкурса е неморална постъпка.“*

Арх. Георги Минчев е *„главен проектант на крайморската зона и на плана-извадка за Алея Първа“*, т.е. на одобрения през 2002 г. цялостен Предварителен проект на ПРЗ на Приморска зона - Варна и плана-извадка от него за съставна зона 5 и 6. Като проектант, той е съдействал планът в частта за терените на Алея първа да стане окончателен, въпреки строителната забрана, въведена от строителния министър със Заповед № РД-02-14-300 /21.04.1997 г. Той е проектант и на други предварителни проекти, изработени за специфични територии в рамките на община Варна от 2002 г. насам, включително на териториите около стадион Варна (Юрий Гагарин) и к.к. „Свети Свети Константин и Елена“, виждащи бял свят като окончателни проекти в зависимост от конкретните икономически интереси.

При така изложените съображения за пряк ангажимент на арх. Георги Минчев към проекта „Алея първа“ от самото му стартиране през 2002 г., както и поради неговото лично отношение към морала на единия кандидат, участието му в конкурсната комисия е в нарушение на чл.33 във връзка с чл.10 от АПК и поражда основателни съмнения за неговото безпристрастие не само поради прекия му интерес за издаването на РС на крайбрежни хотели. Той има интерес конкурсът за главен архитект да бъде спечелен от такъв кандидат, който да не е *„от другата страна на барикадата“* и няма *„да влезе като бацил в общината, за да разстрои съвсем работата.“* Защото една нежелана от арх. Георги Минчев промяна може да *„разстрои“* работата на общината по такъв начин, че новият главен архитект да не издава *„предварителни“* и *„срамежливи“* РС при наличието на очевидни закононарушения, независимо дали разрешенията са за обекти от проекта „Алея първа“.

Интересно е да се знае и да не се забравя, че процедурата по изработването и одобряване на Предварителен проект на ПРЗ на Приморска зона - Варна е стартирана от кмета Кирил Йорданов през 2002 г. при наличието на строителна забрана, наложена със Заповед № РД-02-14-300 /21.04.1997 г. Арх. Георги Минчев е съгласувал плана-извадка от този проект, а новоназначеният след опорочения конкурс главен архитект Петър Йорданов е издал „срамежливите” РС на хотели.

Стартирането на процедурата през 2002 г. при наличието на строителна забрана е може би най-същественният порок на идеята за проекта „Алея първа” и предпоставка за извършването на множество нарушения от различни длъжностни лица.

2. Нарушен е чл.2 от Наредбата за провеждане на конкурсите за държавни служители (НПКДС). Незащитима е тезата за спазване на принципа на конкуренция при двама кандидати, когато единият от тях е официално толериран от органа по назначаването, т.е. от самия кмет Кирил Йорданов. При това петима от 7 членната комисия са подчинени на кмета колеги на толерирания от него кандидат, а за ролята на шестия член арх. Георги Минчев стана въпрос по-горе в т.1.

3. Друг член на конкурсната комисия, който е следвало да се отведе на основание чл.33 във връзка с чл.10 от АПК е арх. Лиляна Куцарова, директор на Дирекция „Архитектура, градоустройство и устройствено планиране” (АГУП) при Община Варна и бивш главен архитект. Освен, че преди конкурса близо година са работили заедно, показателно за личното й отношение към толерирания от кмета кандидат и неговите действия е впечатляващото й изявление на 2 юни 2010 г. пред вестник „Дневник” по повод издаването на „срамежливите” РС: **„Съществуват членове от закона, които при определени условия позволяват издаването на разрешения за строителство в зони, където това е забранено”**.

Довод за нейната трайна ангажираност към осъществяването на проекта „Алея първа” е обстоятелството, че тя лично е участвала при одобряването на ПУП на заседанието на НЕСУТРП при МРРБ на 21.08.2002 г., както и в процедурата по одобряването на инвестиционните проекти към издадените от главния архитект „срамежливи” РС. Арх. Лиляна Куцарова е декларирала и наличие на конфликт на интереси, но неизвестно защо, тя не желае декларираното обстоятелство да бъде съобщено публично. Това е още един повод за съмнение в нейната безпристрастност като член на конкурсната комисия.

4. Нарушен е и чл.11 от НПКДС, предвиждащ задължението преди съставянето на списъците с допуснатите и недопуснатите кандидати, всеки член на конкурсната комисия да попълни декларация за липса на личен интерес от провеждането на конкурса и липса на отношения с някого от кандидатите, които да пораздат основателни съмнения в неговата безпристрастност.

5. Нарушен е чл.54 ал.1 т.3 от АПК, задължаващ административния орган да спре производството, когато в неговия ход се разкрият престъпни обстоятелства, чието установяване е от значение за издаването на акта. Кметът Кирил Йорданов е преценил, че **„Относно наведените твърдения във Възражението за извършено престъпление от общ характер, компетентен да се произнесе по този въпрос е друг орган, но не и кметът на Община Варна”**. Вместо да спре производството и сезира „другия орган” по реда на чл.205 ал.2 от НПК за извършването на проверка дали с декларацията по чл.11 от НПКДС арх. Георги Минчев е удостоверил неверни обстоятелства с цел да бъде използвана като доказателство за тия обстоятелства, каквото деяние съгласно чл.313 от НК се наказва с лишаване от свобода до три години, **вместо това**, кметът Кирил Йорданов е negliжирал престъпните обстоятелства, установяването на които е било от решаващо значение за валидността на конкурсния резултат и издаването на заповедта за назначаване на главен архитект.

6. Посочените съществени процесуални нарушения, включително във фазата на подготовката на атакувания ИАА, са довели до незаконосъобразност на финалния акт поради пороците на елементите от динамичния фактически състав.

7. В случая нарушенията на закона са толкова съществени и непоправими, че опорочават всички действия на административния орган по назначаването на главен архитект до степен на тяхната нищожност. Такава е и съдебната практика - решение от 30.03.2010 г. по адм.д. 751 /2009 г. на Административен съд Добрич, което е влязло в сила.

8. Други аргументи може да посочим след като се запознаем с оспорения акт.

Ето защо **МОЛИМ** да отмените обжалваната заповед, евентуално да я обявите за нищожна, като ни присъдите и разноските по делото.

МОЛИМ съдът да се произнесе относно конституирането като страна на Министъра на регионалното развитие и благоустройството с оглед правомощието му по чл.236 във вр. с чл.232 ал.1 т.1, 2 и 3 от ЗУТ да лиши главния архитект на община Варна от правото да заема тази длъжност за срок до 2 години при констатирано от ДНСК системно нарушаване на ЗУТ, каквото нарушение е издаването на нередовни РС върху терени изключителна държавна собственост (ИДС), както и в качеството му на представляващ държавата по дела, отнасящи се до недвижими имоти ИДС, с оглед защита върховенството на закона, държавния и обществения интерес.

Искания за доказателства:

1. МОЛИМ да изискате от административния орган атакуваната заповед, както и цялата преписка по нейното издаване, включително декларацията на арх. Георги Минчев по чл.11 от НПКДС.

2. МОЛИМ арх. Георги Минчев да бъде призван, за да потвърди или отрече разграничаването на неговото „лично отношение” от неговото „изказано мнение” и да уточни кое от двете е удостоверено в декларацията му по чл.11 от НПКДС, във вр. с доказване на нарушението по чл.54 ал.1 т.3 от АПК. Искането е свързано с обстоятелството, че кметът Кирил Йорданов е отхвърлил възражението на арх. Калина Павлова срещу конкурсната процедура с аргумент, че **Трябва да се разграничи понятието „лично отношение” от „изказано мнение”,** визирайки „личното отношение” и „изказаното мнение” на арх. Георги Минчев в качеството му на член на конкурсната комисия.

Приложения:

1. Заверено копие на статията „Изборът на главен архитект на община Варна белязан със скандал” от 05.03.2010 г., публикувано в електронната медия vlastta.com на адрес: <http://www.vlastta.com/nivo1.php?id1=&id2=&id3=4338&table=analizi&sluchai=1>

2. Копие на възражение вх.№ РД-10-94-К (76) от 22.03.2010 г. по описа на Община Варна от арх. Калина Павлова.

3. Копие на писмо-отговор на възражение изх.№ РД-10-94-К (76) от 29.03.2010 г. от кмета Кирил Йорданов.

4. Копие от решение № 1388 /13.02.2007 г. по фирмено дело № 252 /2007 г. на ВОС като доказателство за съдебната регистрация и представителната власт на сдружението.

5. Два преписа от жалбата.

С уважение:

арх. К. Павлова

.....

инж. Юлиан Чолаков

Гр. Варна, 05.07.2010 г.